

2203.

Od Ratiboře z Petrovic

Jo-zef, můj ko-cha-ny Jo-zef; juž ho-dzi-na, juž na-sta-la, že se ma Je-žiš narodzil, můj kocha-ny.

Jozef, můj kochany Jozef!
Juž hodzina, juž nastala,
že se ma Ježiš narodzil,
můj kochany.

Panno moja, slična panno!
Do čeho ho položíme,
dy kolibečky němame?
Slična panno!*)

Položíme ho do žloba,
bo to jest slična osoba.

Do čehož ho poviněme,
dy povijačka němame?

To do mojich, do fěrtušků
a do tvojich, do pasečků.

Což se to tam v polu běli,
nejsu to z něba anděli?

Klašterne to panny idu,
co dzicjatko vitać budu.

*) Tak se opakuje při každých dvou strofách.

2204.

Z Trnávky od Příbora

Kri-stus Pan se na-ro-dil, Kri-stus Pan se na-ro-dil, po ko-

le-di-čce cho-dil, po ko-le-di-čce cho-dil.

[: Kristus Pán se narodil, :]
[: po koledičce chodil. :]

Chodil po ni cely deň,
chodil po ni celu noc.

Jak už bylo na rano:

Svaty Jene, poď, pomož.

Půjděm spolem ku dvoru,
buděm zpivať o Bohu.

Ten hospodař němeškal,
na hospodyň zavolał,

koledničky jim poslal.

Hospodaři ctnostlivy,
děkujem vam z hostiny.

Hostili stě hostě sve,
koledničky pocestne.

2205. Dětská

Z Klimkovic

Ma-ri-a Pan-na kr-mi dzi-cja-tko, pa-pu, pa-pu, pa-pu, Je-zu-la-tko.

[: Maria Panna krmi dzicjatko, :]
[: papu, papu, papu, :] Jezulatko.

Svaty Jozefe, kolib dzicjatko,
hulu, hulu, hulu, Jezulatko.

Zabeč, beranku, v tom novem zamku,
bebe, bebe, bebe, Jezulatko.

Zaščekni, psičku, v tom novem sničku,

hafi, hafi, hafi, Jezulatko.

Zabrň, kocurku, tomu dzicjatku,
brňou, brňou, brňou, Jezulatko.

A ty kuřičko, sněs nam vajičko,
koko, koko, koko, Jezulatko.

Husličky hrajcě, plakać nědajcě,
dydli, dydli, dydli, Jezulatko.